

holdt i denne Erklæring sin tidligere udtalte Kritik af Dagbodssystemet, som han navnlig fandt irrationelt og ufyldstgørende ikke blot i Tilfælde af Lovovertrædelser med Vindingsformaal, men overhovedet ved talrige dagligdags Forseelser, hvor en økonomisk Interesse eller en økonomisk Risiko danner Baggrund for Forseelsen. Endvidere fraraadede Professor Krabbe ligesom Rigsadvokaten Forslaget til § 267 a. Et af Professoren fremsat Forslag til ændret Affattelse af § 268 blev taget til Følge.

Justitsministeren stillede med Tilslutning af Udvalgets *Flertal* (Regeringspartierne) en Række Ændringsforslag, hvorom henvises til Bemærkningerne vedrørende de enkelte Paragraffer (se foran under Nr. 4, 11, 12, 22, 24, 26 og 28). Flertallet var enigt med Ministeren om det ønskelige i nu at faa Dagbodssystemet indført i dansk Straffelovgivning, og det anbefalede Lovforslaget til Vedtagelse med de foreslaaede Ændringer.

Udvalgets *Mindretal* (Venstre og Det konservative Folkeparti) udtalte i Betænkningen, at man, saafremt Justitsministeren havde nøjedes med at fremsætte de konkrete Forslag, der tager Sigte paa Spionage, Dokument-Indbrud, Racefølgelse m. v., i det store og hele havde kunnet give sin Tilslutning hertil. Men Mindretallet mente ikke, at der var blevet levnet fornøden Tid til Overvejelse af en saa afgørende Ændring i Bødesystemet som Indførelsen af Dagbøder — en Ændring, »som man fra mange Sider baade inden for Videnskab og inden for den praktiske Jura advarer imod« —, og det samme gjaldt de mange spredte Bestemmelser, som »tager Sigte paa en Indskrænkning af Ytrings- og Pressefriheden, og hvis *Tendens* er en saadan, at Mindretallet maa tage skarp Afstand fra den«. Det forelagte Materiale havde ikke kunnet overbevise Mindretallet om Betimeligheden — endsige Nødvendigheden — af de fremsatte Forslag om skærpede Straffebestemmelser og om Udvidelse af det straffbares Omraade, og inden for den begrænsede Tid, der havde været til Raadighed, havde man overhovedet ikke været i Stand til at klare sig de forskellige Bestemmelers Rækkevidde. Under disse Omstændigheder maatte Mindretallet afstaa fra at stille Ændringsforslag, og det kunde ikke tage noget Medansvar for Lovforslagets Gennemførelse, men ansaa det for det eneste naturlige og rimelige, at Sagen blev udskudt.

De samme Synspunkter fandt Udtryk i en Mindretalsudtalelse i *Folketingsudvalgets* Betænkning, som konkluderede i en Indstilling om Lovforslagets Forkastelse.

Justitsministeren gjorde over for Kritikken af den manglende Tid til Overvejelse af Bestemmelserne om Dagbods-